

Sacerdotem vero potestatem habere clavium, quibus peccatorem solvat ac liget, quia non sit irritum Christi verbum, Quodcumque ligaveritis, etc. De hac vero potestate pugnaciter inter se belligerantur. Alii dicunt, unicam esse clavem in essentia, scilicet potestatem ligandi et solvendi: scientiam ad bonum quidem usum requiri, sed tantum instar accessoriū esse, non essentialiter cohaerere. Alii, quia videbant hanc nimium effrenatam licentiam, duas claves recensuerunt, discretionem et potestatem. Alii rursum, quum tali moderatione cohiberi sacerdotum improbitatem viderent, alias claves excuderunt, auctoritatem discernendi, qua in definiendo uterentur: et potestatem, quam executione suo sententiae exercerent: scientiam accedere velut consiliarium. Istud autem ligare et solvere non audent interpretari simpliciter, peccata remittere et delere: quia Dominum clamantem audiunt apud Prophetam: "Ego sum, et non alius praeter me: ego sum, ego sum, qui deleo iniquitates tuas, Israel." Sed dicunt Sacerdotis esse, pronuntiare, qui ligati sint aut soluti, et declarare quorum remissa aut retenta sint peccata: declarare autem, vel per confessionem, quum absolvit, et peccata retinet: vel per sententiam, quum excommunicat, et recipit ad Sacramentorum communionem. Demum, quum intelligunt nondum se hoc nodo explicari, quia semper obici possit, indignos saepe ligari et solvi a suis sacerdotibus, qui propterea non ligentur aut solvantur in coelo: quod ultimum refugium est, respondent, collationem clavium cum limitatione accipiendam esse; quod Christus promiserit, apud tribunal suum approbatum iri sacerdotis sententiam, quae iuste prolata fuerit, secundum quod merita ligati aut soluti postulabant. Porro has claves omnibus sacerdotibus a Christo datas esse, quae illis ab Episcopis in promotione conferuntur: sed liberum usum penes eos duntaxat esse, qui muneribus ecclesiasticis funguntur: apud excommunicatos et suspensos manere eadem ipsas claves, sed rubiginosas ac ligatas. Et qui haec dicunt, modesti ac sobrii jure videri possint praeter alios, qui sub nova incude novas claves fabricati sunt, quibus thesaurum ecclesiae obserari tradunt: quas postea suo loco executurus.

Ad singula paucis respondebo. Taceo autem ad praesens, quo jure quave injuria fidelium animas suis legibus obstringant: quando id suo loco dispicietur. Quod autem legem imponunt de omnium peccatorum enumeratione: quod peccatum dimitti negant nisi sub conditione, si votum confitendi firmiter conceptum fuerit: quod nullum superesse ingressum Paradisi garriunt, si facultas confitendi neglecta fuerit: istud vero nullo modo ferendum est. Omnia peccata enumeranda sunt? At David, qui secum probe (ut arbitror) meditatus erat peccatorum confessionem, tamen exclamabat. "Errores quis intelliget? Ab occultis meis munda me, Domine." Et alibi: "Iniquitates meae transierunt super caput meum, et sicut onus grave, gravatae sunt ultra vires meas." Nimirum intelligebat, quanta esset peccatorum nostrorum abyssus, quam multae scelerum facies, quot capita ferret, et quam longam caudam traheret haec hydra. Non ergo ad recensendum catalogum se conferebat: sed e profundo malorum clamabat ad Dominum: "Obrutus sum, sepultus sum et suffocatus: inferorum portae circumdederunt me, immersum alto puteo, deficientem et moribundum manus tua extrahat." Quis suorum peccatorum nunc supputationem cogitet, ubi Davidem videt suorum numerum inire non posse?

Hac carnificina plus quam crudeliter divexatae sunt eorum animae, qui aliquo Dei sensu affiebantur. Principio sese vocabant ad calculum, peccata in brachia, in ramos, in ramusculos, in frondes, juxta istorum